

Het algemeen bestuur van de Regionale Sociale Dienst Hoeksche Waard;

gelezen het voorstel van het dagelijks bestuur 17 juni 2009,

gelet op artikel 147, eerste lid Gemeentewet, artikel 35, eerste lid, onderdeel b en artikel 20, tweede lid IOAW, alsmede artikel 35, eerste lid, onderdeel b en artikel 20, eerste lid IOAZ;

Besluit vast te stellen de navolgende verordening:

Maatregelenverordening IOAW en IOAZ Regionale Sociale Dienst Hoeksche Waard 2010

HOOFDSTUK 1 - Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijving

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. IOAW: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
- b. IOAZ: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
- c. de IOAW/IOAZ: de IOAW alsmede de IOAZ, beiden voor zover zij op belanghebbende van toepassing zijn;
- d. uitkering: de uitkering, bedoeld in artikel 5, eerste lid IOAW/IOAZ;
- e. uitkeringsnorm: de op belanghebbende van toepassing zijnde netto grondslag, bedoeld in artikel 5, vierde lid IOAW/IOAZ;
- f. maatregel: het verlagen van de uitkeringsnorm op grond van artikel 20, tweede lid IOAW en artikel 20, eerste lid IOAZ alsmede het blijvend of tijdelijk (gedeeltelijk) weigeren van een uitkering op grond van artikel 20, eerste lid IOAW en artikel 20, tweede lid IOAZ;
- g. inkomen: inkomen als bedoeld in artikel 8 IOAW/IOAZ;
- h. belanghebbende: hij die recht heeft op een uitkering op grond van de IOAW, voor zover hij is aangewezen op arbeid in dienstbetrekking, alsmede hij die recht heeft op een uitkering op grond van de IOAZ;
- i. het dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van de Regionale Sociale Dienst Hoeksche Waard;
- j. Benadelingbedrag: bruto bedrag dat als gevolg van het niet of niet behoorlijk nakomen van een inlichtingenverplichting ten onrechte is verleend als uitkering op grond van de IOAW/IOAZ;
- k. WWB: de Wet werk en bijstand;
- l. Reïntegratieverordening WWB: de verordening waarin de regels voor ondersteuning bij arbeidsinschakeling en voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling in het kader van de WWB en de IOAW/IOAZ zijn vastgelegd.
- m. voorziening: voorziening als bedoeld in artikel 4a, eerste lid onderdeel a van de IOAW/IOAZ en in paragraaf 3 van de Reïntegratieverordening Wet werk en bijstand Regionale Sociale Dienst Hoeksche Waard.

Artikel 2

Het opleggen van een maatregel

1. Als de belanghebbende naar het oordeel van het dagelijks bestuur tekortschietend besef van verantwoordelijkheid betoont voor de voorziening in het bestaan dan wel voor een verplichting als bedoeld in artikel 13 IOAW/IOAZ of een op grond van hoofdstuk III IOAW/IOAZ aan de uitkering verbonden verplichting – anders dan de verplichting, bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel c. IOAZ -, wordt overeenkomstig deze verordening een maatregel opgelegd.
2. Het eerste lid is gelijkelijk van toepassing op de belanghebbende die een uitkering ontvangt op grond van de IOAW, wanneer hij de op basis van artikel 30c, tweede en derde lid van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen op hem rustende verplichtingen schendt.
3. Een maatregel wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate waarin de belanghebbende de gedraging kan worden verweten en de omstandigheden waarin hij verkeert.

Artikel 3

Berekeningsgrondslag

De maatregel wordt toegepast op de uitkeringsnorm.

Artikel 4

Het besluit tot opleggen van een maatregel

In het besluit tot opleggen van een maatregel worden in ieder geval vermeldt: de reden van de maatregel, de duur van de maatregel, het percentage waarmee de uitkeringsnorm wordt verlaagd, het bedrag waarmee de uitkeringsnorm wordt verlaagd en, indien van toepassing, de reden om af te wijken van een standaardmaatregel.

Artikel 5

Horen van belanghebbende

1. Voordat een maatregel wordt opgelegd, wordt de belanghebbende in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Het horen van belanghebbende kan achterwege worden gelaten indien:
 - a. de vereiste spoed zich daartegen verzet;
 - b. de belanghebbende reeds eerder in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen en zich sindsdien geen nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan;
 - c. de belanghebbende aangeeft hiervan geen gebruik te willen maken.

Artikel 6

Afzien van het opleggen van een maatregel

Het dagelijks bestuur ziet af van het opleggen van een maatregel indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt of indien het daarvoor dringende redenen aanwezig acht.

Artikel 7 **Ingangsdatum en tijdvak**

1. De maatregel wordt opgelegd met ingang van de eerstvolgende kalendermaand, volgend op de datum waarop het besluit tot het opleggen van de maatregel aan de belanghebbende is bekendgemaakt. Daarbij wordt uitgegaan van de voor die maand geldende uitkeringsnorm.
2. In afwijking van het eerste lid kan de maatregel met terugwerkende kracht worden opgelegd, voor zover de uitkering nog niet is uitbetaald.
3. Indien de maatregel niet (of slechts gedeeltelijk) kan worden toegepast doordat de beëindiging van de uitkering de effectuering van de maatregel geheel (of gedeeltelijk) in de weg staat kan de toepassing van de (resterende) maatregel plaatsvinden indien het recht op uitkering binnen een half jaar na de beëindigingdatum weer ontstaat.

Hoofdstuk 2 - Bepalingen aangaande de afstemming van de uitkering

Artikel 8 **Belanghebbende werkt niet mee**

De uitkering van de belanghebbende wordt verlaagd indien hij:

- a. niet de gevraagde medewerking verleent die nodig is voor de verlening van uitkering, die geen verband houdt met zijn arbeidsinschakeling: categorie 2;
- b. niet voldoet aan nadere verplichtingen, die geen verband houden met zijn arbeidsinschakeling: categorie 2.

Artikel 9 **Belanghebbende toont tekortschietend besef van verantwoordelijkheid**

De uitkering van de belanghebbende wordt verlaagd indien hij een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan toont: categorie 5.

Artikel 10 **Belanghebbende belemmert zijn re-integratie**

De uitkering van de belanghebbende wordt verlaagd indien hij:

- a. zich niet als werkzoekende laat registreren bij het UWV-werkbedrijf, dan wel zijn inschrijving niet of niet tijdig verlengt: categorie 1;
- b. niet (tijdig) alle feiten en omstandigheden verstrekt die van invloed zijn op zijn arbeidsinschakeling: categorie 1;
- c. niet voldoet aan nadere verplichtingen, die verband houden met zijn arbeidsinschakeling: categorie 2;
- d. onvoldoende gebruik maakt van een door het dagelijks bestuur aangeboden voorziening, waaronder begrepen verplichte maatschappelijke participatie gericht op zijn arbeidsinschakeling, dan wel onvoldoende mate meewerkt aan een onderzoek naar zijn mogelijkheden tot arbeidsinschakeling: categorie 2;
- e. niet de gevraagde medewerking verleent die nodig is voor de verlening van de uitkering, die verband houdt met zijn arbeidsinschakeling: categorie 3;

- f. geen gebruik maakt van een door het dagelijks bestuur aangeboden voorziening, waaronder begrepen verplichte maatschappelijke participatie gericht op zijn arbeidsinschakeling, dan wel niet meewerkt aan een onderzoek naar zijn mogelijkheden tot arbeidsinschakeling: categorie 3;
- g. niet naar vermogen algemeen geaccepteerde arbeid tracht te verkrijgen: categorie 3;
- h. geen algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt: categorie 5.

Artikel 11 **Belanghebbende vertoont agressief gedrag**

De uitkering van de belanghebbende wordt verlaagd indien hij:

- a. zich ernstig misdraagt door agressief verbaal gedrag, dat niet op een medewerker persoonlijk gericht is: categorie 1;
- b. zich ernstig misdraagt door agressief verbaal gedrag, dat op een medewerker persoonlijk gericht is: categorie 3;
- c. zich ernstig misdraagt door het gebruik van fysieke agressie tegen een medewerker of een object, danwel door het tonen van een wapen: categorie 5.

Artikel 12 **Belanghebbende voldoet niet aan zijn inlichtingenplicht**

De uitkering van de belanghebbende wordt verlaagd indien hij:

- a. niet tijdig of geen informatie verstrekt die van belang is voor het recht op de uitkering, voor zover dat niet geleid heeft tot ten onrechte of te veel betaalde bijstand: categorie 1;
- b. niet tijdig of geen informatie verstrekt die van belang is voor het recht op de uitkering en dat geleid heeft tot een benadelingsbedrag dat onder de voor hem van toepassing zijnde uitkeringsnorm blijft: categorie 3;
- c. niet tijdig of geen informatie verstrekt die van belang is voor het recht op de uitkering en dat geleid heeft tot een benadelingsbedrag van gelijk of meer dan de voor hem van toepassing zijnde uitkeringsnorm: categorie 5.

Artikel 13 **Belanghebbende houdt zich niet aan het verzuimprotocol**

De uitkering van de belanghebbende wordt verlaagd, indien er sprake is van verzuim dat in strijd is met het verlof- en verzuimprotocol van arbeids- en/of activeringscentra die door het dagelijks bestuur aangewend worden voor de re-integratie en activering van de belanghebbende. Het ongeoorloofde verzuim wordt onderscheiden naar het aantal perioden van verzuim in een maand:

- a. Een periode van ongeoorloofd verzuim gedurende één werkdag per maand: categorie 1;
- b. Een periode van ongeoorloofd verzuim van 2 tot en met 4 aaneengesloten werkdagen per maand: categorie 2;
- c.
 - 1. Een periode van ongeoorloofd verzuim van 5 tot en met 9 aaneengesloten werkdagen per maand of;
 - 2. Twee verzuimperioden van in totaal minder dan 10 werkdagen: categorie 3;
- d.
 - 1. Een periode van ongeoorloofd verzuim van 10 tot en met 14 aaneengesloten werkdagen of;
 - 2. Twee verzuimperioden van in totaal 10 tot en met 14 werkdagen of;
 - 3. Drie verzuimperioden van minder dan 15 werkdagen: categorie 4;

- e. 1. Een periode van ongeoorloofd verzuim van 15 of meer aaneengesloten werkdagen of;
- 2. Twee dan wel drie verzuimperioden van in totaal 15 werkdagen of meer of;
- 3. Vier verzuimperioden of meer, ongeacht de duur van het verzuim: categorie 5;
- f. Indien belanghebbende op de werkvloer onacceptabel gedrag vertoont: categorie 5.

Artikel 14 Hoogte en duur verlaging

De verlagingen, die in deze verordening worden genoemd, worden vastgesteld op:

- a. vijf procent van de uitkeringsnorm gedurende een maand bij gedragingen van de eerste categorie;
- b. tien procent van de uitkeringsnorm gedurende een maand bij gedragingen van de tweede categorie;
- c. twintig procent van de uitkeringsnorm gedurende een maand bij gedragingen van de derde categorie;
- d. veertig procent van de uitkeringsnorm gedurende een maand bij gedragingen van de vierde categorie;
- e. honderd procent van de uitkeringsnorm gedurende een maand bij gedragingen van de vijfde categorie.

Artikel 15 Afstemmen van een verlaging

De verlaging van de uitkering wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate waarin de belanghebbende de gedraging verweten kan worden en de omstandigheden waarin hij verkeert.

Artikel 16 Dringende redenen

- 1. Het dagelijks bestuur kan afzien van de tenuitvoering van een verlaging indien dringende redenen hiertoe aanleiding geven.
- 2. Indien lid 1 van toepassing is wordt de belanghebbende daarvan schriftelijk mededeling gedaan. De gedraging telt wel mee voor de bepaling van recidive

Artikel 17 Recidive

- 1. Indien belanghebbende binnen een periode van 12 maanden na een eerste verwijtbare gedraging zich opnieuw schuldig maakt aan een verwijtbare gedraging van dezelfde categorie of een hogere categorie, dan wordt de normaal van toepassing zijnde categorie zoals genoemd in artikel 9 omgezet in de eerste daarop volgende verlagingscategorie.
- 2. Indien belanghebbende binnen een periode van 12 maanden na een eerste verwijtbare gedraging zich meerdere malen schuldig maakt aan recidive van dezelfde categorie of een hogere categorie, dan wordt de laatste toegepaste verlaging telkens omgezet in de eerste daarop volgende verlagingscategorie.

3. Indien de verlagingscategorie niet omgezet kan worden in een daarop volgende verlagingscategorie omdat de hoogste verlagingscategorie (honderd procent van de uitkeringsnorm gedurende een maand) al is toegepast, dan wordt de periode van verlaging verdubbeld.

Artikel 18 Volharding

1. De uitkeringsnorm wordt voor de duur van maximaal 3 maanden met 100% verlaagd indien de belanghebbende na de verdubbeling van de periode van verlaging, genoemd in artikel 17, lid 3 van deze verordening, binnen 12 maanden gerekend vanaf de eerste verwijtbare gedraging volhardt in zijn (verwijtbaar) gedrag.
2. Indien belanghebbende blijft volharden in zijn (verwijtbaar) gedrag zoals bedoeld in het eerste lid van dit artikel wordt de uitkeringsnorm wederom voor de duur van maximaal 3 maanden met 100% verlaagd middels een nieuw besluit.

Artikel 19 Obstructie

1. Voor de gedragingen, genoemd in artikel 10 en artikel 13 van deze verordening, geldt dat bij 5 verwijtbare gedragingen binnen een periode van 12 maanden, na de eerste als verwijtbaar aangemerkte gedraging, de vijfde verlaging omgezet wordt in een verlaging van 100% van de uitkeringsnorm voor de duur van maximaal 3 maanden. Dit ongeacht of de verwijtbare gedragingen van een lagere, gelijke of hogere categorie zijn.
2. Indien belanghebbende blijft volharden in zijn obstructief gedrag zoals bedoeld in het eerste lid van dit artikel wordt de uitkeringsnorm wederom voor de duur van maximaal 3 maanden met 100% verlaagd middels een nieuw besluit.

Artikel 20 Cumulatie

1. Indien de belanghebbende zich schuldig heeft gemaakt aan meerdere verwijtbare gedragingen, welke nog niet afzonderlijk geleid hebben tot een verlagingbesluit, worden de percentages van verlaging bij elkaar opgeteld en op de uitkeringsnorm toegepast.
2. Indien de verlaging genoemd in het eerste lid meer dan 100% bedraagt, wordt de uitkering gedurende de eerste maand volledig verlaagd en het meerdere in de daaropvolgende maand(en).

HOOFDSTUK 3 - Slotbepalingen

Artikel 21 Hardheidsclausule

1. Het dagelijks bestuur kan in bijzondere gevallen afwijken de bepalingen in deze verordening, indien onverkorte toepassing zou leiden tot onredelijkheid of onbillijkheid.

2. In gevallen waarin deze verordening niet voorziet, beslist het dagelijks bestuur.

Artikel 22

Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: 'Maatregelenverordening IOAW en IOAZ Regionale Sociale Dienst Hoeksche Waard 2010'.

Artikel 23

De inwerkingtreding

Deze verordening treedt met ingang van 1 juli 2010 in werking.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van het algemeen bestuur
van de Regionale Sociale Dienst Hoeksche Waard, d.d. 1 juli 2010,
De secretaris, de voorzitter,

J. Straatman

G.M.J. Janssen

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 - Begripsomschrijving

Dit artikel bevat de verschillende begripsomschrijvingen. Een aantal omschrijvingen verdient enige extra aandacht.

Onder c. de IOAW/IOAZ

Gekozen is voor een definitie die gelijktijdig naar beide wetten verwijst nu een groot deel van de bepalingen in beide wetten identiek is qua nummering en inhoud en aldus voorkomen wordt dat steeds specifiek naar elke afzonderlijke wet verwezen moet worden.

Onder e. uitkeringsnorm

De WWB werkt met verlagingen op de netto bijstand. Om een identiek systeem in de IOAW en IOAZ te creëren is het wenselijk om een begrip te introduceren dat verwijst naar een netto norm.

Onder f. maatregel

In afwijking van de WWB wordt ook het blijvend of tijdelijk (gedeeltelijk) weigeren van de uitkering binnen deze verordening als maatregel aangemerkt. Dit houdt verband met de extra mogelijkheden binnen de IOAW en IOAZ op dit vlak.

Onder g. inkomen

Qua inkomensbegrip wordt aangesloten bij het inkomensbegrip binnen de IOAW en IOAZ. Dit wijkt af van het binnen de WWB gehanteerde inkomensbegrip.

Onder h. belanghebbende

Daar de in artikel 20, tweede lid IOAW opgenomen bevoegdheden tot het opleggen van een maatregel, blijkens dat artikel, daar enkel gelden voor de persoon die is aangewezen op arbeid in dienstbetrekking, is ook het begrip belanghebbende in die zin ingeperkt.

Artikel 2 - Het opleggen van een maatregel

Dit artikel bundelt het bepaalde in artikel 20, eerste lid IOAZ en artikel 20, tweede lid IOAW. In dit artikel wordt ook in het algemeen aangegeven wanneer een maatregel van toepassing is.

Ook wordt aangegeven dat de maatregel wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende. Op deze aspecten moet altijd worden ingegaan. Dus altijd moet op deze individualiseringsgronden worden ingegaan in de rapportage en ook moet een melding plaatsvinden in de beschikking aan de belanghebbende.

Artikel 3 - Berekeningsgrondslag

Zoals reeds aangegeven wordt de maatregel toegepast op de netto norm.

Artikel 4 - Het besluit tot opleggen van een maatregel

Het verlagen van de uitkering omdat een maatregel wordt opgelegd vindt plaats door middel van een besluit. Wanneer de maatregel bij een lopende uitkering wordt opgelegd, wordt een besluit tot vaststelling van de uitkering op grond van artikel 15 IOAW/IOAZ genomen.

Uit de Algemene wet bestuursrecht vloeien de eisen voort waaraan een besluit en dan met name het motiveringsbeginsel aan moet voldoen. Het motiveringsvereiste houdt onder andere in dat een besluit kenbaar is en van een deugdelijke motivatie wordt voorzien.

Artikel 5 - Horen van belanghebbende

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht is een aantal gevallen het horen van de belanghebbende verplicht bij de voorbereiding van beschikkingen. Deze hoorplicht geldt echter niet bij de voorbereiding van beschikkingen die betrekking hebben op een financiële aanspraak (artikel 4:12 Awb). In dit artikel wordt het horen van de belanghebbende voordat een maatregel wordt toegepast in beginsel voorgeschreven. Het tweede lid bevat een aantal uitzonderingen op deze hoorplicht. De onderdelen a. en b. staan ook genoemd in artikel 4:11 Awb.

Artikel 6 - Afzien van het opleggen van een maatregel

Het artikel is dusdanig geformuleerd dat het college de mogelijkheid heeft belanghebbende schriftelijk te informeren over het afzien van de maatregel. Dit zal met name aan de orde zijn indien er sprake is van dringende redenen. Dit artikel biedt tevens de mogelijkheid om belanghebbende een waarschuwingsbrief te sturen.

Artikel 7 - Ingangsdatum en tijdvak

In de praktijk komt het regelmatig voor dat een maatregel feitelijk niet geëffectueerd kan worden. Deze beperking is bij het opstellen van deze verordening onderkend. Het wordt niet wenselijk geacht om voor deze situaties de mogelijkheid op te nemen om een maatregel met terugwerkende kracht op te leggen. Indien de maatregel feitelijk niet geëffectueerd kan worden omdat de uitkering wordt beëindigd kan alsnog toepassing van de (resterende) maatregel conform het derde lid plaatsvinden. Naar het oordeel van de Centrale Raad van Beroep verzet de systematiek van de bijstandswetgeving zich ertegen dat een maatregel wordt opgelegd met het oog op een eventueel recht op bijstand in de toekomst. Na een besluit tot intrekking of beëindiging van de uitkering kan het opleggen van een maatregel wegens in het verleden tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan pas weer aan de orde zijn, zodra (op aanvraag of ambtshalve) een nieuw recht op bijstand is vastgesteld en voor oplegging van een dergelijke maatregel geen in regelgeving vastgestelde (temporele) beperking geldt. Dit betekent dat niet bij het besluit tot intrekking/ beëindiging tot toekomstige afstemming besloten kan worden maar pas weer bij het nieuwe recht. Dan – bij de vaststelling van het nieuwe recht dus – moet dan ook de beoordeling plaatsvinden van de mate van verwijtbaarheid, ernst van het feit en de omstandigheden van persoon en gezin.

Artikel 8 Belanghebbende werkt niet mee

a.

Voor een doelmatige controle van de uitkering is het van belang dat de belanghebbende meewerkt aan de medewerkingsverplichting. Een verplichting waaraan belanghebbende zich aan hoort te houden is bijvoorbeeld het (tijdig) verschijnen op een oproep.

b.

Het opleggen van dergelijke verplichtingen dient plaats te vinden tegelijk met het besluit tot toekenning of voortzetting van de bijstand. Een verplichting kan niet met terugwerkende kracht worden opgelegd.

Voorbeeld van een 'nadere verplichting' is de verplichting tot het aanvragen van een voorliggende voorziening.

Artikel 9 Belanghebbende toont tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

Hierbij kan gedacht worden aan de situatie dat belanghebbende heeft nagelaten bepaalde voorzorgmaatregelen te treffen, waardoor hij als het ware zelf bepaalde bestaansrisico's over zich afroept. Belanghebbende brengt zichzelf nodeloos in bijstandsbehoevende omstandigheid, door het door eigen toedoen niet behouden van arbeid, door het doen van bepaalde uitgaven of door het nalaten van bepaalde financiële reserveringen. Een ander

voorbeeld is het verlagen van de bijzondere bijstand als blijkt dat de belanghebbende door eigen toedoen geen aanspraak op een voorliggende voorziening (meer) kan maken (de belanghebbende heeft bijvoorbeeld nagelaten zich te verzekeren tegen ziektekosten die behoren tot de basisverzekering).

Op grond van artikel 15 van deze verordening kan de hoogte en duur van de verlaging afgestemd worden op de ernst van de gedraging, mate van de verwijtbaarheid en de omstandigheden waar de belanghebbende in verkeert.

Artikel 10 Belanghebbende belemmert zijn re-integratie

a.

De verplichting tot inschrijving bij het UWV-werkbedrijf wordt zo veel mogelijk op het individu afgestemd en per beschikking medegedeeld. Bij het niet voldoen aan deze verplichting, wordt de uitkering verlaagd.

b.

Van belanghebbende die een uitkering aanvraagt of ontvangt, mag verwacht worden dat hij gevraagd of ongevraagd zowel tijdig als in voldoende mate inlichtingen en bewijsstukken verstrekt. Blijft de belanghebbende op dit onderdeel in gebreke en wordt dit verzuim niet hersteld, dan zal allereerst beoordeeld moeten worden of er (nog) recht op uitkering bestaat. Het toepassen van een verlaging is pas aan de orde als het recht op de uitkering of het voortduren van het recht kan worden vastgesteld. Informatie op het terrein van de arbeidsinschakeling is divers. Gedacht kan worden aan het verstrekken van inlichtingen door belanghebbende over de door hem te volgen of gevolgde scholing, zijn (genoten) werkervaring en arbeidsbelemmeringen.

c.

Het opleggen van dergelijke verplichtingen dient tegelijk plaats te vinden met het besluit tot toekenning of voortzetting van de uitkering. Een verplichting kan niet met terugwerkende kracht worden opgelegd.

d.

Onder het onvoldoende gebruik maken van een door het dagelijks bestuur aangeboden voorziening kan worden verstaan het niet of niet tijdig voldoen aan een oproep in het kader van een voorziening om op een aangegeven plaats en tijd te verschijnen. Ook het zich niet houden aan regels, welke verbonden zijn aan een voorziening, behoort tot het onvoldoende gebruik maken van een voorziening. De belanghebbende bemoeilijkt door de gedraging(-en) zijn re-integratie. In het kader van een leer/werkplek is het bijvoorbeeld noodzakelijk dat de belanghebbende zich houdt aan de regels welke gelden op de werkvloer. Indien men zich niet houdt aan deze regels wordt het leren functioneren in een arbeidsrelatie of het opdoen van werkervaring bemoeilijkt.

Voorzieningen op dit terrein zijn bemiddelingstrajecten, werken met behoud van uitkering, leer/werkplekken, verplichte maatschappelijke participatie, sociale activering, scholing etc.

Onder het onvoldoende meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling wordt verstaan: het niet of niet tijdig voldoen aan een oproep in het kader van een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling of het zich niet houden aan regels welke verbonden zijn aan het onderzoek. Voorbeelden van dergelijke onderzoeken zijn: medische keuringen, beroepskeuzetesten, assessments, capaciteitentesten, re-integratiegesprekken met een medewerker van de RSDHW om de mogelijkheden van de belanghebbende op de arbeidsmarkt nader te bespreken, etc. Het niet of niet tijdig voldoen aan een oproep, in het kader van de re-integratie van de belanghebbende, zonder dat er (nog) sprake is van een voorziening, valt tevens onder het onvoldoende meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling.

e.

Voor een doelmatige controle van de uitkering is het van belang dat de belanghebbende meewerkt aan de medewerkingsverplichting.

f.

Onder het niet gebruik maken van een door het dagelijks bestuur aangeboden voorziening wordt verstaan de weigering van de belanghebbende gebruik te maken van een aanbod tot ondersteuning bij zijn arbeidsinschakeling. Het weigeren van het ondertekenen van een trajectovereenkomst kan bijvoorbeeld beschouwd worden als het niet gebruik maken van een door het dagelijks bestuur aangeboden voorziening. Het niet mee willen werken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling behoort tot dezelfde categorie verwijtbare gedraging.

g.

De belanghebbende is, om in aanmerking te komen of te blijven voor een bijstandsuitkering, verplicht naar vermogen arbeid te verkrijgen. Voor de uitvoering van dit lid maakt het niet uit of de belanghebbende hierbij wel of geen gebruik maakt van een voorziening als bedoeld in artikel 4a van de IOAW. Indien de belanghebbende een ontheffing heeft gekregen van zijn verplichting om naar vermogen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen wegens bijvoorbeeld deelname aan een scholingstraject is dit lid uiteraard niet van toepassing

Met het begrip algemeen geaccepteerde arbeid wordt bedoeld arbeid die algemeen maatschappelijk aanvaard is. Hieronder valt zowel de reguliere betaalde arbeid als de gesubsidieerde arbeid, met uitzondering van de dienstbetrekkingen in het kader van de Wsw. Werkzaamheden die niet algemeen geaccepteerd zijn (zoals prostitutie) worden uitgesloten. Er kunnen door de belanghebbende geen eisen gesteld worden aan de aansluiting van de arbeid aan het opleidingsniveau, eerder opgedane werkervaring en beloningsniveau. Ook arbeid van tijdelijke aard dient geaccepteerd te worden.

h.

Het is zeer verwijtbaar als de belanghebbende algemeen geaccepteerde arbeid weigert te aanvaarden. Om die reden is een 100%-verlaging van de uitkering van één maand gerechtvaardigd.

Artikel 11 Belanghebbende vertoont agressief gedrag

In dit artikel worden drie vormen van agressief gedrag genoemd. In alle gevallen is er sprake van een 'zeer ernstig misdragen', waarbij er sprake is van verwijtbaarheid en van gedrag dat in het normaal menselijk verkeer in alle gevallen als onacceptabel kan worden beschouwd.

In het agressieprotocol is vastgelegd op welke wijze de RSDHW aankijkt tegen en omgaat met agressie. Bij deze bepaling is aangesloten op het agressieprotocol van de organisatie.

a.

Het gaat hierbij om ernstig agressief mondeling gedrag, echter niet op de persoon gericht, zoals het roepen van scheldwoorden of het luidkeels roepen 'in de ruimte'.

b.

Het betreft hier ernstig agressief mondeling gedrag welke op de persoon is gericht. Het kan gaan om beledigen, treiteren, vernederen, uitschelden, schreeuwen, discriminerende opmerkingen en bedreigingen.

c.

Fysieke agressie is alle vormen van ongewenst contact. Deze vorm van agressie wordt bestraft met een verlaging van categorie 5. Daarnaast zal altijd aangifte bij de politie gedaan worden.

Het vernielen van een telefoon of het omgooien van een folderrek vallen ook hieronder. Dit geldt eveneens voor het 'neerleggen van een mes op de tafel in de spreekkamer'.

Artikel 12 Belanghebbende voldoet niet aan zijn inlichtingenplicht

Van de belanghebbende die een uitkering aanvraagt of ontvangt, mag verwacht worden dat hij gevraagd of ongevraagd zowel tijdig als in voldoende mate inlichtingen en bewijsstukken verstrekt waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op zijn arbeidsinschakeling of het recht op uitkering.

Blijft de belanghebbende op dit onderdeel in gebreke en wordt dit verzuim niet hersteld, dan zal allereerst beoordeeld moeten worden of er (nog) recht op uitkering bestaat. Het toepassen van een verlaging is pas aan de orde als het recht op uitkering of het voortduren van het recht kan worden vastgesteld.

De verlaging wegens het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht is afhankelijk gesteld van de hoogte van het bedrag aan uitkering dat als gevolg van de schending van die verplichting ten onrechte of te veel aan de belanghebbende is betaald.

a.

In dit lid wordt de zogeheten 'nulfraude' geregeld: het niet binnen de termijn verstrekken van onjuiste of onvolledige inlichtingen, zonder dat deze gedraging gevolgen heeft voor de hoogte van de uitkering.

b.

In dit lid gaat het om het verstrekken van onjuiste of onvolledige informatie wat tot gevolg had dat de RSDHW ten onrechte of teveel uitkering heeft verstrekt. Het benadelingsbedrag (het te veel betaalde bedrag aan uitkering) blijft hierbij onder de geldende uitkeringsnorm. Het benadelingsbedrag (€ 500,00) is lager dan de voor haar geldende uitkeringsnorm; dit fraudegeval valt onder dit lid (categorie 3).

c.

In tegenstelling tot b. is het benadelingsbedrag in dit geval op of boven de bijstandsnorm. Met andere woorden: het benadelingsbedrag is gelijk of hoger dan één maand uitkering van belanghebbende. Het gaat hier om een aanzienlijk hoog benadelingsbedrag, wat het toepassen van een verlaging van categorie 5 rechtvaardigt.

Artikel 13 Belanghebbende houdt zich niet aan het verzuimprotocol

Het dagelijks bestuur van de RSDHW maakt gebruik van arbeids- en/of activeringscentra om de deelnemers te re-integreren (trainingen en opleidingen vallen hier ook onder) en te activeren. Voorbeelden hiervan zijn het Arbeids- en trainingscentrum Werkwaard en het Maatschappelijke Activiteitencentrum Talentewaard. Voor de arbeids- en/of activeringscentra zijn regels opgesteld met betrekking tot de aan- en afwezigheid van de deelnemers. Deze regels zijn vastgesteld in een verzuim. In het geval van verzuim wordt de gedraging getoetst aan de onderhavige verordening.

a. tot en met e.

Een verlagingscategorie wordt hier gekoppeld aan de duur en de frequentie van het ongeoorloofd verzuim binnen een maand. Onder aaneengesloten werkdagen wordt verstaan de dagen waarop de belanghebbende achtereenvolgens aanwezig dient te zijn in het kader van zijn re-integratie of activeringsactiviteiten. Indien de belanghebbende bijvoorbeeld gedurende een dag ongeoorloofd verzuim vertoont en de dag daarna een roostervrije dag heeft maar de dag daarna wederom ongeoorloofd verzuimt, dan geldt

deze periode als aaneengesloten. Onder een werkdag wordt verstaan de dag waarop de belanghebbende verplicht aanwezig/werkzaam dient te zijn in het kader van zijn re-integratie of activering.

f.

De uitkering wordt verlaagd als belanghebbende op de werkvloer onacceptabel gedrag vertoont. Van zulk gedrag is in ieder geval sprake wanneer:

1. de belanghebbende zich, ondanks een schriftelijke waarschuwing, overgeeft aan dronkenschap of ander liederlijk gedrag;
2. de belanghebbende zich schuldig maakt aan diefstal, verduistering, bedrog of andere misdrijven;
3. de belanghebbende zich schuldig maakt aan grove belediging of ernstige bedreiging jegens andere personen, die werkzaam zijn binnen het arbeids- en/of activeringscentrum;
4. de belanghebbende zich schuldig maakt aan handelingen welke strijdig zijn met de wetten of de goede zeden;
5. de belanghebbende zich opzettelijk of ondanks een schriftelijke waarschuwing materiaal binnen het arbeids- en/of activeringscentrum beschadigt of zichzelf of andere personen aan ernstig gevaar blootstelt;
6. de belanghebbende hardnekkig weigert, ondanks een schriftelijke waarschuwing, uitvoering te geven aan opdrachten welke aan hem verstrekt zijn;
7. de belanghebbende op andere wijze grovelijk de plichten veronachtzaamt welke voor hem gelden tijdens zijn verblijf binnen het arbeids- en/of activeringscentrum.

Artikel 14 Hoogte en duur verlaging

Dit artikel bevat de 5 categorieën met percentages en duur van de verlaging.

Artikel 15 Afstemmen van een verlaging

De ernst van de gedraging komt tot uitdrukking in het percentage waarmee de uitkering wordt verlaagd. De verlagingpercentages worden genoemd in artikel 14.

Om de mate van verwijtbaarheid vast te stellen moet worden beoordeeld of de gedraging de belanghebbende is toe te rekenen en zo ja in welke mate. Voor het vaststellen van de verwijtbaarheid is de kenbaarheidsvereiste van belang. Het dagelijks bestuur moet van te voren duidelijk de verplichtingen van de belanghebbende kenbaar hebben gemaakt zodat de belanghebbende weet wat van hem verlangd wordt.

Een verlaging wordt niet toegepast als elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt. Te denken valt aan situaties waarin de belanghebbende door overmacht niet in staat is geweest zich aan zijn verplichtingen te houden of indien niet verwacht kan worden dat de belanghebbende redelijkerwijs op de hoogte was van die verplichtingen. Een andere reden kan zijn dat de verwijtbare gedraging de belanghebbende niet toegerekend kan worden wegens een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestesvermogen. De gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestesvermogen dient wel geobjectiveerd te zijn aan de hand van een medisch advies.

Matiging van de verlaging wegens persoonlijke omstandigheden kan in de volgende gevallen aan de orde zijn:

- bijzondere financiële omstandigheden van de belanghebbende, zoals hoge woonlasten of andere vaste lasten of uitgaven van bijzondere aard waarvoor geen financiële tegemoetkoming mogelijk is.
- sociale omstandigheden, gezinnen met kinderen bijvoorbeeld;

- bij opeenstapeling van verlagingen: de zwaarte van het geheel van verlagingen is niet evenredig aan de ernst van de gedraging en de mate van verwijtbaarheid.

Artikel 16 Dringende redenen

Lid 1

Slechts bij dringende redenen mag van het toepassen van een verlaging worden afgezien. Het moet hierbij gaan om een noodsituatie waarin het verdedigbaar is om van tenuitvoerlegging af te zien. Het betreft situaties waarin sprake is van een zodanige samenloop van omstandigheden dat deze, als de verlaging wel toegepast zou worden, tot gevolg hebben dat de belanghebbende in een ernstige financiële noodsituatie komt waardoor bijvoorbeeld een uithuiszetting dreigt of een schuldsaneringstraject wordt stop gezet. De financiële noodsituatie mag in ieder geval niet het gevolg zijn van de verwijtbare gedraging zelf. Als iemand door verwijtbaar ontslag in ernstige financiële problemen raakt, omdat zijn inkomen sterk is gedaald, kan dit geen reden zijn om van de toepassing van de verlaging af te zien. De omstandigheden zijn immers het gevolg van het verwijtbaar handelen: belanghebbende heeft zichzelf in deze omstandigheden gebracht.

Ook in een situatie waarin de verlaging van de bijstand leidt tot onafwendbare ernstige psychische of lichamelijke problemen bij de belanghebbende, die een levensbedreigende situatie tot gevolg hebben, kan afgezien worden van een verlaging.

Lid 2

Indien op grond van dringende redenen wordt afgezien van het toepassen van een verlaging wordt hiervan de belanghebbende schriftelijk op de hoogte gesteld. De feitelijke omschrijving van de gedraging moet worden omschreven in de beschikking en telt mee bij eventuele recidive.

Artikel 17 Recidive

Lid 1

Indien er binnen 12 maanden na een eerste verwijtbare gedraging sprake is van een verwijtbaar gedrag dan wordt de grotere mate van verwijtbaarheid tot uitdrukking gebracht in een verhoging van het verlagingspercentage. Er moet dan wel sprake zijn van een verwijtbare gedraging uit dezelfde of een hogere categorie. De verhoging gaat als volgt:

De vorige verlaging behoorde tot	De nieuwe verwijtbare gedraging behoort tot	Dan wordt de nieuwe verwijtbare gedraging 'bestraft' met een verlaging van
categorie 1: 5% één maand	categorie 1: 5% één maand	categorie 2: 10% één maand
categorie 1: 5% één maand	categorie 2: 10% één maand	categorie 3: 20% één maand
categorie 2: 10% één maand	categorie 2: 10% één maand	categorie 3: 20% één maand
categorie 2: 10% één maand	categorie 3: 20% één maand	categorie 4: 40% één maand
categorie 3: 20% één maand	categorie 3: 20% één maand	categorie 4: 40% één maand
Categorie 4: 40% één maand	Categorie 4: 40% één maand	Categorie 5: 100% één maand

Lid 2

Indien belanghebbende zich meerdere malen, binnen een periode van 12 maanden na de eerste verwijtbare gedraging, schuldig maakt aan recidive, dan wordt telkens de laatste toegepaste verlaging omgezet in de eerst daarop volgende verlagingscategorie.

Lid 3

Als de verlagingscategorie niet omgezet kan worden in een daarop volgende verlagingscategorie omdat de hoogste verlagingscategorie (honderd procent van de uitkering gedurende een maand) al is toegepast, dan wordt de periode van verlaging verdubbeld. Van belang is dat de recidive plaats heeft gevonden binnen 12 maanden na de eerste verwijtbare gedraging.

Artikel 18 Volharding

Lid 1

Als de belanghebbende na recidive op grond van artikel 12 lid 3 van deze verordening verwijtbaar gedrag blijft vertonen- binnen een tijdsbestek van 12 maanden gerekend vanaf de eerste verwijtbare gedraging - dan wordt de uitkeringsnorm maximaal 3 maanden verlaagd met 100%.

Lid 2

Het dagelijks bestuur neemt uiterlijk 3 maanden na de datum van de beschikking een nieuw besluit. Indien het gedrag en de omstandigheden van de belanghebbende niet gewijzigd zijn, kan de uitkeringsnorm wederom voor de duur van maximaal 3 maanden met 100% worden verlaagd. Indien het gedrag en de omstandigheden van de belanghebbende na deze periode nog steeds niet gewijzigd zijn, kan de bijstand telkens worden verlaagd voor de duur van maximaal 3 maanden met 100%.

Bij het besluit tot het verlagen van de bijstand vormen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur centrale uitgangspunten. Omwille van de rechtszekerheid dienen de rechten en plichten die voor de belanghebbende van toepassing zijn in de beschikking te worden vermeld.

Artikel 19 Obstructie

Lid 1

Dit artikel is bedoeld voor de belanghebbende die veelvuldig zijn re-integratieproces belemmert. Gebleken is dat de belanghebbende, die onvoldoende gemotiveerd is, vaak meerdere verwijtbare gedragingen vertonen, die niet altijd achtereenvolgens van een zelfde of hogere categorie zijn. Wanneer het gewone recidivebeleid wordt gevolgd dan heeft de RSDHW onvoldoende mogelijkheden om deze gedragingen effectief te corrigeren. Om die reden is dit artikel in het leven geroepen.

Lid 2

Zie voorgaand artikel, lid 2.

Artikel 20 Cumulatie

Lid 1

Bij twee of meer verwijtbare gedragingen worden in beginsel de verlagingpercentages bij elkaar opgeteld.

Als uitzondering geldt een oproep voor een gesprek waarin zowel de doelmatigheid als rechtmatigheid worden besproken/beoordeeld. Het is namelijk onwenselijk een soortgelijke gedraging dubbel te corrigeren. Er kan in deze situatie volstaan worden met één verlaging.

Van cumulatie van verwijtbare gedragingen is sprake indien de belanghebbende zich schuldig heeft gemaakt aan meerdere verwijtbare gedragingen welke afzonderlijk van elkaar nog niet hebben geleid tot een besluit tot verlaging. Gedacht moet worden aan een situatie waarin de belanghebbende zich voor de tweede maal schuldig maakt aan een verwijtbare gedraging, waarbij de eerste verwijtbare gedraging nog niet heeft geleid tot een verlagingbesluit. De verlagingpercentages worden dan bij elkaar opgeteld en in één beschikking kenbaar gemaakt.

Lid 2

Dit lid voorkomt dat bij cumulatie van meerdere verwijtbare gedragingen de verlaging beperkt blijft tot maximaal 100%.

Artikel 21 - Hardheidsclausule

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 22 - Citeertitel

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 23 - De inwerkingtreding

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.